

УДК 81'243:[378.4.094:61](73)
DOI <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2023.90.6>

А. К. Куліченко

доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов
Запорізького державного медико-фармацевтичного університету

Є. В. Дмитерко

викладач кафедри іноземних мов
Запорізького державного медико-фармацевтичного університету

ІНОЗЕМНІ МОВИ У МЕДИЧНИХ КОЛЕДЖАХ УНІВЕРСИТЕТІВ США

Статтю присвячено висвітленню місця іноземних мов у медичних коледжах університетів США та їх значенню у процесі надання медичної допомоги населенню.

Вміння ефективно спілкуватися іноземними мовами є неодмінною складовою професійної компетентності майбутніх медичних фахівців та лікарів. У світовій медичній спільноті, де пацієнти є представниками різних країн та культур, здатність до результативного спілкування допомагає встановлювати зв'язок з пацієнтами, розуміти їх потреби й забезпечувати якісну медичну допомогу. Медичне середовище може бути лінгвістично різноманітним, що створює виклики для взаєморозуміння між пацієнтами та медичним персоналом. Однак знання особливостей мовного спілкування може поліпшити взаєморозуміння, підвищити довіру пацієнтів та покращити результати лікування.

Установлено, що ці обставини призвели до зростання інтересу до вивчення іноземних мов у США, зокрема в медичних коледжах американських університетів. Програми навчання мов, спрямовані на клінічну комунікацію та освоєння медичної термінології, стали популярними серед студентів.

З'ясовано, що попри те, що більшість навчання та оцінювання студентів відбувається англійською, володіння іншими мовами для ефективного спілкування з пацієнтами має важливе значення, і це зафіксовано в медичних програмах. Однак брак підготовки фахівців до міжкультурної комунікації може створювати труднощі в роботі з пацієнтами, які не розмовляють англійською. Констатовано, що американські медичні коледжі відповідають на це, імплементуючи різноманітні мовні програми, спрямовані на покращення мовних навичок студентів та освоєння фахової термінології, вживаної в мовах країн, звідки прибули студенти-медики для навчання.

Виявлено, що використання медичної іспанської мови є важливим для іспаномовних пацієнтів у США. Медичні університети впроваджують інноваційні підходи до навчання, пропонуючи інтенсивні курси медичної мови, зокрема медичну іспанську, португальську, китайську тощо.

Майбутні дослідження в галузі викладання іноземних мов у медичних коледжах університетів США, де англійська мова є рідною для певних студентів, мають велике значення для розуміння процесу навчання та вивчення мов.

Ключові слова: американська медична освіта, медичні коледжі університетів США, фахова комунікація, мовний бар'єр, навчальний план, іноземні мови, курси іноземних мов, медична іспанська мова.

Постановка проблеми. Латина та грецька мова були і є обов'язковими для студентів медичних спеціальностей та лікарів-практиків. Раніше ці мови вивчали довше, ніж у сучасному освітньому дискурсі. Оскільки процес опанування класичними мовами був набагато більше, ніж просто спогадами про минуле. Пояснимо це тим, що більшість термінів у галузі анатомії, клінічної медицини та фармації походять із вказаних мов. Через це, багато сучасних медичних студентів, які не мають ґрунтовних знань з латини та грецької мови, стають практично неконкурентноспроможними [3]. Ще одним є те, що важливість умінь спілкуватися іноземними мовами для медичних студентів та лікарів у сучасному світі не можна переоцінити. М. Юсиф вважає, що «комунікація – це ключо-

вий момент у медицині, і ефективна взаємодія може суттєво вплинути на добробут пацієнта» [12, с. 2].

Ми суголосні з думкою дослідниці, оскільки:

- медицина є глобальною галуззю, де медичний персонал працює з пацієнтами з різних країн та культур. Знання інших мов допомагає встановлювати ближчий зв'язок з пацієнтами, зрозуміти їх потреби та проблеми, а також надавати якіснішу медичну допомогу;

- наукові дослідження з медицини відбуваються на міжнародному рівні, і наукова спільнота використовує різні мови для обміну знань та дослідницьких результатів. Здатність читати та розуміти медичну літературу іноземними мовами допомагає лікарям бути в курсі останніх досягнень у медицині;

• вміння спілкуватися іншими мовами відкриває нові можливості для міжнародного співробітництва та обміну досвідом. Це сприяє розширенню професійних горизонтів та збагачує медичну практику [12, с. 2].

Р. Моліна та Дж. Каспер наголошують на лінгвістичному різноманітті в США та його впливі на взаємодію між пацієнтами й лікарями. Зокрема, у світі існує багато різних мов (близько 7000), і це може створювати виклики для взаєморозуміння та ефективної комунікації, особливо в медичному середовищі. У США також спостерігається значна лінгвістична різноманітність, де зафіксовано понад 350 мов. Автори підкреслюють, що особливості мовного спілкування можуть сприяти покращенню взаєморозуміння між пацієнтами та медичним персоналом, підвищити рівень довіри пацієнтів до лікарів, а також забезпечити кращі результати лікування. Однак історичні травми та сучасні соціальні проблеми суттєво впливають на виникнення дистанції між різними расовими та культурними групами населення, зокрема іммігрантами, які не володіють англійською мовою [6, с. 1].

У свою чергу, в США недостатньо медичних працівників, які говорять іншими мовами, крім англійської. Це негативно впливає на пацієнтів, оскільки культурні та мовні бар'єри ускладнюють отримання пацієнтами якісної медичної допомоги [12, с. 2].

Загрози ж для пацієнтів, які обмежено володіють англійською мовою, можуть полягати у сприйнятті медичної інформації, незрозумілості рекомендацій щодо лікування та інших проблемах, пов'язаних з комунікацією. Це може призвести до некоректної діагностики та неповного й часом викривленого уявлення про проблеми пацієнтів.

Збереження та розвиток культурно-лінгвістичної компетентності в медичній сфері є важливим для забезпечення рівного доступу до охорони здоров'я для різних соціокультурних груп населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Коли людство почало подорожувати, відкривати нові континенти та країни, постала проблема вивчення іноземних мов. Почали з'являтися двомовні, а часом навіть багатомовні словники, відбувався обмін педагогічним досвідом у річищі навчання іноземних мов, почали з'являтися наукові праці, присвячені зазначеному питанню. Так, проблемі іноземних мов та їх впливу на світовий розвиток бізнесу досліджували Дж. Воґт (G. Voght), В. Гінзбург (V. Ginsburgh), Г. Грен'є (G. Grenier), К. Гроссе (C. Grosse), Дж. Мелітц (J. Melitz), Я. Фідрмук (J. Fidrmuc) та ін. Розвідки Дж. Г'юза (J. Hughes), Дж. Махера (J. Maher), Р. Моліни (R. Molina), Дж. Перейри (J. Pereira), М. Шах (M. Shah), М. Юсиф (M. Yousif) присвячені ролі іноземних мов в медичних коледжах США. Іспанську

мову як одну з іноземних у медичних коледжах університетів США у численних працях розглядають Дж. Каспер (J. Kasper), Р. Моліна (R. Molina), П. Ортега (P. Ortega) та ін.

Значення мультимедійних та Інтернет-технологій у професійній підготовці майбутніх учителів іноземних мов в США досліджувала І. Білецька. Підготовку та викладання іноземної мови в закладах вищої освіти ФРН та США висвітлювала В. Безлюдна. Водночас зазначимо, що у вітчизняній педагогічній думці проблема, пов'язана з іноземними мовами у медичних коледжах університетів США є актуальною й не отримала достатнього опрацювання.

Мета статті полягає у висвітленні місця іноземних мов у медичних коледжах університетів США та їх значення у процесі надання медичної допомоги населенню.

Виклад основного матеріалу. У 1980-х рр. в США змінилася державна політика стосовно іноземних мов. Важливим моментом стала доповідь Президентської комісії з питань іноземних мов та міжнародних відносин, зосереджена на питанні зниження рівня навичок спілкування іноземними мовами в США. У доповіді було рекомендовано приділити більше уваги вивченню іноземних мов та створити спеціальні професійні курси, спрямовані на покращення мовної компетентності. Ця доповідь підкреслила важливість мовного багатства та сприяла більшій підтримці мовної освіти та іноземних мов у США. За даними комісії, зниження рівня знання іноземних мов негативно впливало на здатність США співпрацювати з іншими країнами, розширювати економічні можливості та зберігати культурні зв'язки з іншими народами. Ця доповідь стала важливим кроком у відновленні інтересу до іноземних мов та сприяла розвитку програм іноземної мови в освітніх інституціях і компаніях США [2, с. 36], зокрема і в медичних коледжах.

М. Шах зі співавторами зазначають, що «у глобальному суспільстві курси медичної мови надають можливість навчити лікарів навичкам клінічного спілкування, що необхідне для надання високоякісної медичної допомоги пацієнтам, які розмовляють іноземними мовами. Однак, попри значну кількість медичних програм з вивчення мов, більшість курсів не мають професійної структури, що характеризує медичну освіту» [11, с. 18].

Цікавим є зауваження Дж. Махера про те, що стандартні мови, які використовують в медичних коледжах, без сумніву є важливим та необхідним інструментом навчання. Завдяки таким чинникам, як центральна освітня політика, соціальний престиж та регіональне розташування, можна стверджувати, що, наприклад, посібник з психіатрії, найімовірніше, не буде написаний бретонською мовою і, безумовно, не на йоркширському

діалекті. У багатьох країнах стандартні мови стають мовою спілкування, навіть якщо вони не є національною мовою [4, с. 3].

Впродовж 20-х рр. XXI ст. існують певні тенденції викладання іноземних мов для медичних студентів в США. Багато університетів пропонують курси іноземних мов, зокрема англійської мови, для студентів, які не є носіями. Ці курси орієнтовані на комунікацію у медичному середовищі, вивчення фахової термінології та опанування практичними навичками для спілкування з пацієнтами, колегами та іншими медичними працівниками.

Деякі університети також пропонують курси з мови тієї країни, з якою вони мають активний обмін студентами або партнерство, щоб допомогти студентам підготуватися до стажування або навчання за кордоном.

Оскільки ми будемо аналізувати досвід з питання іноземних мов у контексті сучасної американської медичної освіти, зауважимо, що в американській освітній традиції основним терміном, яким позначають заклади вищої медичної освіти, є «медична школа». У цьому контексті терміни «медичний коледж» і «медичний факультет» є синонімічними та можуть використовуватися взаємозамінно [1, с. 103]. Додамо, що медичний коледж є структурним підрозділом університету.

Важливо зазначити, що американські медичні коледжі під час вступної кампанії рекомендують вказати та підтвердити знання іноземних мов. Так, наприклад, в штаті Каліфорнія є вимоги до претендентів щодо знання іспанської мови. Це можна пояснити тим, що вказана територія в історичному аспекті тривалий час належала до Мексики. Крім того, знання іноземних мов робить претендента конкурентноспроможним серед інших.

Укажемо, що усі акредитовані медичні коледжі (школи) в США навчають і оцінюють навички студентів виключно англійською мовою. Невідповідність між мовою професійного навчання та потребами населення створює виклик для ефективної комунікації та догляду за пацієнтами [11, с. 18].

Так, М. Юсиф зазначає: «Уявіть молодого студента, який збирається розпочати свій перший рік в медичному коледжі. Цей момент наповнений радістю, гордістю та нетерпінням, коли він роздумує про майбутній шлях. Поміж цими почуттями захоплення та ретельного планування майбутніх років, часто залишається поза увагою один важливий аспект – взаємовідносини між лікарем та пацієнтом, особливо з тими, хто не є носіями місцевої мови або належить до інших культур.

Хоча важливість цього питання обговорюється під час вступних інтерв'ю та процесу відбору до медичних коледжів, загалом у них недостатньо акцентується увага на тому, як встановити та

підтримувати ці зв'язки. Немає курсів в навчальному плані, що б адекватно підготували майбутніх лікарів до взаємодії з пацієнтами, які можуть не розмовляти місцевою мовою або не поділяють спільних культурних цінностей. Варто зазначити, що медичні коледжі повинні підтримувати і високо цінувати культурну та лінгвістичну різноманітність, але, на жаль, дійсність часто інша...» [12, с. 1].

Зауважимо, що кожен дослідник розглядає різноманітні явища з позицій викладачів та інших науковців, проте також важливо враховувати думки студентів [1, с. 275]. Так, у 2020 р. студентка другого курсу Медичної школи Міського університету в Нью-Йорку Г. Шмутер написала лист редактору американського наукового видання «Академічна медицина» про значення іноземних мов під час опанування медичного фаху [10, с. 172].

Г. Шмутер зауважила, що збільшення різноманітності в медичних коледжах може бути досягнуте, зокрема, за допомогою диверсифікації навчальних планів, таким чином заохочуючи студентів-медиків США вивчати додаткові іноземні мови, окрім англійської. Крім того, вона вказала на те, що мовні бар'єри між лікарями і пацієнтами можуть негативно вплинути на загальну якість медичного обслуговування, особливо з урахуванням великої різноманітності населення США. Студенти-медики можуть великою мірою скористатися навчальними планами, що пропонують вивчення додаткової мови на високому рівні [10, с. 172].

М. Шах та колеги пропонують спеціальний підхід для підвищення професійного рівня навчання іноземної медичної мови, який складається з таких елементів:

- стимулювання свідомості студентів щодо володіння мовою на початку та в кінці медичного мовного курсу за допомогою стандартизованих інструментів самооцінки;

- доповнення самооцінки перевіреними та стандартизованими оцінками, як-от використання стандартизованих пацієнтів. На основі цих результатів створюють індивідуальні рекомендації щодо використання мови для покращення навичок та безпечного використання мови у медичній практиці;

- особисто звернений до кожного студента відгук, спрямований на розвиток їх вміння оцінювати свої сильні та слабкі сторони, а також підтримку професійного використання мови. Висуваються високі вимоги щодо обслуговування пацієнтів для всіх медичних працівників;

- впровадження інституційних політик, що стосуються інтерпретації та двомовної медичної допомоги. Ці політики визначають професійні очікування для всіх медичних працівників, зокрема студентів [11, с. 21].

Вважаємо, що запропонована стратегія допоможе студентам-медикам поліпшити свої мовні навички в галузі медицини, що, в свою чергу, сприятиме позитивній динаміці в їх професійній діяльності та здатності ефективно взаємодіяти з пацієнтами.

На думку дослідників, «такий підхід до медичної освіти у питанні про мови, відмінні від основної мови викладання (англійської. – А. К., Є. Д.), може служити загальним шаблоном для її професіоналізації у всьому світі» [11, с. 21].

Більшість мов, якими розмовляють в США, такі як іспанська, китайська (мандаринська та кантонська), в'єтнамська і корейська, є також поширеними поряд з англійською [11, с. 18]. З цієї причини медичні коледжі пропонують своїм студентам різноманітні мовні програми, що не тільки покращують їх англійську мову в професійному аспекті, але й зосереджуються на спеціальній термінології, яку використовують в мовах тих країн, звідки прибули студенти-медики для навчання.

Зазначимо, що більшість медичних шкіл пропонують курси медичної іспанської для навчання навичкам комунікації між лікарем і пацієнтом у групі іспаномовних пацієнтів [8, с. 2724].

Так, у 2008 р. Гарвардська медична школа запровадила «Програму медичної мови», представлену у вигляді курсів медичної мови середнього рівня з медичної мандаринської (осінній та весняний семестри), португальської (осінній семестр) й іспанської (осінній та весняний семестри) мов, а також просунутого рівня медичної іспанської мови (осінній та весняний семестри). З 2005 по 2010 р. викладали курс «Гаїтянська креольська мова для медичних фахівців», що було призначено для початківців. Кожен з цих курсів тривав один семестр та його проводили щотижня у вечірні години впродовж 1–2 годин. Викладачі мовних курсів – медичні фахівці, які є носіями певної мови, у більшості з них – досвід навчання медицини та викладання мови. Тижневі заняття було розділено на три частини: викладання граматики, вивчення медичного словника та усна практика з носіями мови [5; 9, с. 2].

Додамо, що «Програма медичної мови» також пропонує щорічний місячний інтенсивний курс з медичної іспанської мови для початківців і середнього рівня володіння мовою. Цей курс розраховано на 4 кредити та на 3–4 роки навчання.

Слухачі мають можливість обирати клінічні елективні дисципліни в чотирьох країнах Латинської Америки. Інтенсивний вибірковий курс медичної іспанської мови триває 4 тижні у вересні та жовтні, 6 годин на день, 5 днів на тиждень (приблизно 120 годин контактного часу). Половину дня студенти присвячують вивченню граматики з професійними лінгвістами з країни Латинської Америки, а іншу половину – вивченню

клінічного словника від лікарів-носіїв мови з країн Латинської Америки та практичному застосуванню, зокрема усну практику з однолітками та щоденні розмови з носіями мови. До кінця курсу слухачі, як правило, можуть проводити базовий медичний огляд іспанською мовою. Крім того, цей курс можна опановувати один або два місяці з можливістю зарахування кредитів. Студенти, які успішно закінчують інтенсивний курс, мають можливість проходження клінічного стажування в медичних коледжах та лікарнях країн Латинської Америки, що встановлено у межах програм обміну клінічними елективами. Це стажування, що зазвичай триває кілька місяців, можна пройти спільно з партнерською медичним коледжем з обраної студентами спеціальності за наявності вільних місць [5; 9, с. 2].

У період з 1991 до 2007 рр. місячний інтенсивний курс іспанської мови був єдиним акредитованим курсом медичної мови з багатьма випускниками, що пропонувала Гарвардська медична школа [9, с. 2]. Вважаємо, що ці курси та програми спрямовані на розвиток комунікаційних навичок та знань медичних фахівців, дозволяючи їм ефективніше працювати з міжнародними пацієнтами та здійснювати співпрацю з медичними закладами у різних країнах.

П. Ортега з колегами наголошують на тому, що хоча в американській медичній освіті зроблено більше зусиль для поліпшення володіння іспанською мовою медичними студентами, лише декілька курсів відповідають базовим стандартам [8, с. 2729]. Крім того, недостатність компетентних іспаномовних лікарів і відсутність навичок у глобальній мовній взаємодії серед медичних працівників призведе до збільшення нерівності в охороні здоров'я для пацієнтів латиноамериканського походження в США та інших мовних меншин [7, с. 561]. Це може перешкоджати ефективному лікуванню, діагностиці та доступу до медичних послуг для цих груп населення, і спричинити збільшення медичних розбіжностей між різними соціокультурними групами. Важливо вжити заходів для забезпечення рівного доступу до якісної медичної допомоги для всіх пацієнтів, незалежно від їхньої мови та походження.

П. Ортега з колегами також вказують на те, що практика медицини лише англійською мовою вже не є достатньою для забезпечення рівності в охороні здоров'я для населення США. Тож медичні коледжі повинні розробити стратегії для пов'язання проблеми мовної розбіжності [7, с. 562].

Тому дослідники наводять такі рекомендації для американських медичних коледжів щодо медичної іспанської мови:

- інституційна підтримка ролі медичної іспанської освіти в контексті національних нерівностей у галузі охорони здоров'я;

- офіційне введення курсу іспанської мови до вибіркового або обов'язкового навчального плану;
- оцінювання мовної компетентності студентів перед курсом для визначення базового рівня володіння мовою та забезпечення правомірності для участі в спеціалізованому медичному курсі іспанської мови;
- підготовка та навчання клінічних викладачів або викладачів-мовників;
- впровадження системи оцінювання навчання студентів після проходження курсів;
- надання відповідних кредитів студентам за проходження таких курсів [7, с. 561; 8, с. 2729].

Гіпотетично такі стратегії позитивно вплинуть на якість медичної комунікації студентів іноземними мовами, крім англійської, і можуть бути застосовані у майбутніх програмах для інших мов і медичних спеціальностей. Це сприятиме сталому розвитку компетентного лікарського персоналу, який зможе ефективно спілкуватися з пацієнтами різними мовами [8, с. 2729].

Висновки і пропозиції. Отже, уміння спілкуватися іноземними мовами є невіддільною частиною професійної компетентності медичних студентів та лікарів. У глобальному світі медицини, де пацієнти представляють різні країни та культури, здатність до ефективної комунікації допомагає встановлювати зв'язок з пацієнтами, зрозуміти їх потреби і забезпечити якісну медичну допомогу. Лінгвістична різноманітність в медичному середовищі може створювати виклики для взаєморозуміння між пацієнтами та медичним персоналом. Однак розуміння особливостей мовного спілкування може підвищити рівень довіри пацієнтів та забезпечити кращі результати лікування.

Все це сприяло зростанню інтересу до вивчення іноземних мов в США, зокрема у медичних коледжах. Програми навчання мови, спрямовані на клінічне спілкування та опанування медичною термінологією, стали поширеними в американських університетах.

Попри те, що навчання і оцінка студентів відбувається переважно англійською мовою, необхідність володіння іншими мовами для ефективного спілкування з пацієнтами знаходить важливе відображення в медичних програмах. Однак брак професійної підготовки щодо міжкультурного спілкування може створювати проблеми в роботі лікарів з пацієнтами, які не розмовляють англійською. Американські медичні коледжі відповідають на це, пропонуючи різноманітні мовні програми, спрямовані не лише на поліпшення англійської мови студентів, але й на вивчення спеціалізованої термінології, використовуваної у мовах тих країн, звідки прибули студенти-медики для навчання.

Зокрема, використання медичної іспанської мови важливе в контексті зростаючої кількості іспаномовних пацієнтів у США. Медичні коледжі

впроваджують інноваційні підходи до медичної освіти, додаючи до навчальних планів інтенсивні курси медичної мови, зокрема медичної іспанської, португальської, китайської тощо

Перспективи подальших досліджень в галузі викладання іноземних мов у медичних коледжах університетів США, де англійська мова є рідною для певних студентів, є важливим напрямом для розширення нашого розуміння процесу навчання та вивчення мов в медичному середовищі.

Список використаної літератури:

1. Куліченко А. К. Теоретичні та методичні засади інноваційної діяльності медичних коледжів університетів США: дис... д-ра пед. наук: 13.00.01 / Сумськ. держ. пед. у-тет ім. А. С. Макаренка. Суми, 2021. 723 с.
2. Grosse C. U., Voght G. M. Foreign Languages for Business and the Professions at US Colleges and Universities. *The Modern Language Journal*. 1990. No. 74(1). P. 36–47.
3. Hughes J. Why Medical Students Should Learn Languages. *Healthcare studies* : website. URL: <https://www.healthcarestudies.com/articles/why-medical-students-should-learn-languages>
4. Maher J. C. Medical education in a multilingual and multicultural world. *Medical Education*. 1993. No. 27(1). P. 3–5.
5. Medical Language Program. *Harvard Medical School. Medical Education* : website. URL: <https://meded.hms.harvard.edu/medical-languages>
6. Molina R. L., Kasper J. The power of language-concordant care: a call to action for medical schools. *BMC Medical Education*. 2019. No. 19 (378).
7. Ortega P., Perez N., Robles B., Turmelle Y., Acosta D. Teaching medical Spanish to improve population health: evidence for incorporating language education and assessment in U.S. medical schools. *Health Equity*. 2019. No. 3 (1). P. 557–566.
8. Ortega P., Francone N. O., Santos M. P., Girotti J. A., Shin T. M., Varjavand N., Park Y. S. Medical Spanish in US Medical Schools: a National Survey to Examine Existing Programs. *Journal of General Internal Medicine*. 2021. No. 36. P. 2724–2730.
9. Pereira J. A., Hannibal K., Stecker J., Kasper J., Katz J. N., Molina R. L. Professional language use by alumni of the Harvard Medical School Medical Language Program. *BMC Medical Education*. 2020. No. 20 (407). P. 1–11.
10. Schmuter G. Learning a Second Language: Diversifying Medical School From Within. *Academic Medicine*. 2020. No. 95(2). P. 172.
11. Shah M. P., Naimi B. R., Cowden J. D., Ortega P. A Call for the Professionalization of Medical Language Education to Prevent Misuse of Limited Language Skills and Ad Hoc

Interpretation. *Journal of the National Hispanic Medical Association*. 2023. No. 1 (1). P. 18–23.
12. Yousif M. K. Language Concordance in Medicine and the Need for Medical Schools to Require

Taking a Foreign Language as an Intervention Method to Minimize Language Barriers in the U.S. *Honors College Theses*. 2020. No. 68. P. 1–25.

Kulichenko A., Dmyterko Ye. Foreign Languages in Medical Colleges at U.S. Universities

The article highlights the role of foreign languages within medical colleges at U.S. Universities and their significance in delivering medical assistance to the population.

The effective use of foreign languages is an integral component of the professional competence of future medical professionals and doctors. In the global medical community, made up of patients from diverse countries and cultures, excellent communication fosters connections with patients, facilitates understanding of their needs, and ensures the provision of high-quality medical care. The medical environment can present linguistic diversity, which, in turn, creates challenges in communication between patients and medical personnel. Nonetheless, an awareness of linguistic communication nuances can enhance understanding, bolster patient trust, and improve treatment outcomes.

These circumstances have spurred an increased interest in learning foreign languages in the United States, particularly within medical colleges of American Universities. Language learning programs that emphasize clinical communication and medical terminology have gained popularity among students.

Furthermore, the authors mention that despite the fact that most of the teaching and student assessments are conducted in English, proficiency in other languages for effective patient communication remains essential, a facet that is reflected in medical programmes. So, a lack of preparation in intercultural communication can lead to difficulties when interacting with patients who do not speak English. American medical colleges are addressing this issue by offering various language programmes that aim to improve student language skills and master specialised terminology in the languages of the countries medical students originate from.

Additionally, the article underscores the significance of employing medical Spanish in light of the increasing number of Spanish-speaking patients in the USA. American Universities are implementing innovative educational approaches, including intensive medical language courses like medical Spanish, Portuguese, Chinese, etc.

Consequently, future research in the domain of foreign language instruction within medical colleges at U.S. Universities, where English serves as the native language for some students, holds great importance in comprehending the language educational process.

Key words: *American medical education, medical colleges at U.S. Universities, professional communication, language barrier, curriculum, foreign languages, foreign language courses, medical Spanish language.*